

บทภาพยนตร์ เรื่อง
โหด เลว ฮ่า (HARD RULE)

ผู้เขียน (Author)	สุติน ชาอหินฟ้า (Sudin Chaohinfa)
วัน เดือน ปี (Creation Date)	มีนาคม พ.ศ. 2559
ลิขสิทธิ์ (Copyright)	สุติน ชาอหินฟ้า, film school.
ความยาวเรื่อง (Length)	8 นาที
ประเภท (Genre)	แอ็คชั่น - ตลก (action-comedy)
แก่นของเรื่อง (Theme)	สัจจะของโจร ใช้ไม่ได้กับ คนดี
ประโยคหลัก (The Premise)	เกิดอะไรขึ้น กับ วุ่น วาย หลังจาก ไปปล้นเงิน แล้วหลบหนีไปได้

เรื่องย่อ (Synopsis)

วุ่น กับ วาย ตักปล้นเงิน จาก อ้น ที่ตู้เอทีเอ็ม ทั้งสามต่อสู้กัน เลี้ยงปืนลั่น ทำให้ จำหู่ เข้ามา ระวัง เหตุการณ์ แต่ วุ่น กับ วาย ยิงต่อสู้ จำหู่ เห็นว่า ผู้คนร้ายไม่ได้ จึงปล่อยให้ พวกมัน หนีไป พร้อม ตัวประกัน วุ่น กับ วาย ลากเอา อ้น ซึ่งบาดเจ็บ จากการถูกยิง ในขณะที่ต่อสู้ ไปหยุดพักเหนื่อย ที่โกดังล้าง แต่ วุ่น เห็นว่า ได้เงินมาแล้ว ตัวประกัน ก็ไม่มีประโยชน์ จึงหาเรื่อง ฆ่าตัวประกันทิ้ง โดยอาศัย ข้ออ้างว่า ทำตามกฎของตัวเอง ปล่อยให้ อ้น นอนตายอยู่ที่นั่น โดยที่ วุ่น กับ วาย ก็ไม่รู้ว่า เงินที่ปล้นมาได้ นั้น ก็คือ เงินที่ถูกปล้น จากตู้เอทีเอ็ม โดยฝีมือของ อ้น.

วุ่น กับ วาย เล่าเรื่องทั้งหมดเพียงเท่านี้ ให้ จำหู่ ฟัง ระวัง ถูกคุมตัว ในห้องขัง.

โครงร่างเรื่อง (Plot Outline)

โหด เลว ฮ่า (HARD RULE)

องก์-1

ยามค่ำ ของถนน นอกเมือง สงบ ไร้ผู้คน โคมไฟที่เสาไฟฟ้า ส่องให้เห็น ตู้ ATM ซึ่งอยู่ไกลออกไป อีกฝั่งของถนน ซึ่งติดกับ มุมตึก มีคนสามสี่คน เดินเข้าออก ระหว่างชอกตึก กับถนน ต่อมา มีคนคนหนึ่ง เดินจาก มุมถนน ตรงไปที่ ตู้เอทีเอ็ม อย่างช้าๆ

จำหู่ ออกลาดตระเวน ด้วยรถจักรยานยนต์ ไม่ห่างจากถนนสายนี้ และกำลังจะกลับบ้าน ลูกสาว กำลังรอกินข้าวพร้อมกัน ที่บ้าน

คนร้ายสองคน อ้าพรางใบหน้า ชุ่มฉกรรภ บางอย่าง ที่มุมตึก ห่างจากตู้เอทีเอ็ม ออกไปไม่กี่เมตร อื่น เดินจาก ถนนฝั่งตรงข้าม ตรงไปที่ตู้เอทีเอ็ม เพื่อไปกดเอาเงิน โดยไม่รู้ว่า มีคนร้ายดักรออยู่

องก์-2

เมื่อได้จังหวะ วุ่น กับ วาย รีบเดินออกจากมุมตึก ตรงไปหา อื่น ซึ่งกำลัง เพลิดเพลิด กับการกด เงินออกจากตู้ ใส่กระเป๋าทันทีที่เตรียมมา ความรีบและรุกรน ทำให้ไม่ทันสังเกตว่า มีคนร้ายสองคน บุกเข้ามา ประชิดตัว ทันทีที่มาถึง วาย รีบคว้ากระเป๋าใส่เงินของออื่น ทันที แต่อื่นยื้อไว้ทัน อีกมือ ชักปืนที่เอว ออกมา วุ่น สังเกตอยู่ก่อนแล้ว จึงจับข้อมือของออื่น เหวี่ยงสะบัดออกไป จนปืนหลุดมือ หล่นลงไปที่พื้น

ปัง!

เสียงปืนลั่น ได้ยินไกลๆ จำหู่ หยุดรถทันที แล้วเลี้ยวกลับ ไปดูเหตุการณ์ ที่มาของเสียงปืน

ออื่น เซดตา เพราะถูกออื่นชกเข้าที่ศีรษะ ปล่อยให้กระเป๋าเงิน วางกองที่พื้น ไปก่อน ออื่นรีบยื่นมือไป คว้าปืน ที่พื้น แต่วายกระโดด เข้าประชิดตัวได้ก่อน ออื่น กับ วาย ปลุกปล้ำแย่งปืน ในขณะที่ วุ่น ก้มหยิบ กระเป๋าเงิน อย่างใจเย็น ปล่อยให้ วาย จัดการกับ ออื่นตามลำพัง

จำหู่ ขับมาถึงที่เกิดเหตุ เห็นคนสามคน กำลังต่อสู้กัน ยังไม่รู้ว่า ใครคือร้ายกันแน่ พอดี เสียงปืน ดังขึ้น หนึ่งนัด ในกลุ่มของคนทั้งสาม จำหู่ รีบลงจากรถทันที คว้าปืนที่เอว ยืนเล็งไปที่คนทั้งสาม พร้อม ตะโกน บอกให้หยุดต่อสู้กัน และวางปืน

วุ่น เห็นว่า เป็นตำรวจ เขาไม่รอโอกาส เป็นฝ่ายยิงใส่ตำรวจก่อน พร้อมตะโกน บอกเพื่อน ให้ลาก เอาตัวออื่น ไปด้วย

จำหู่ เห็นว่าคนร้ายมีอาวุธ และมีตัวประกัน จึงลังเล ไม่กล้ายิงได้ เสียงปืนดังจากฝ่ายคนร้าย อีก สามนัด จำหู่รีบหลบวิถึกระสุน โดยอาศัยรถจักรยานยนต์ ที่นอนกึ่งอยู่ เป็นที่กำบัง ขณะที่ เสียงลูก

กระสุน ปะทะกับชิ้นส่วนของรถ เป็นที่น่าหวาดเสียว เพียงครู่เดียว จำหู่ ก็มองไม่เห็นร่องรอย ของคนร้ายแล้ว

ที่โกดังร้างแห่งหนึ่ง นอกเมือง ห่างไกลชุมชน แสงจากโคมไฟริบหรี่ ที่เสาไฟฟ้าหน้าโกดัง ส่องพอมองเห็น ร่างของคนสามคน พวกเขาเดินตรงไปที่ แคร่ไม้ตัวหนึ่ง

วุ่น เดินนำไปที่แคร่ไม้ สังเกตดูความเรียบร้อย วาย เขาเป็นจี้ที่หลังของ อัน อีก็มือจับแขนของเขา พยุงตัว เพื่อไม่ให้ล้ม ตามหลังมา อัน มีอาการโซซัดโซเซเต็มที่ วาย บังคับให้ อัน นั่งลงที่พื้น หลังพิงที่ขาข้างหนึ่งของแคร่ไม้ อันมีที่ทำอึดโรย ไม่มีแรงซัดขึ้นใดๆ

วุ่น วางกระเป๋าเงิน โครม ลงบนพื้นแคร่ ฝุ่นกระจาย ระวังปรึกษากับเพื่อน ก็นับเงินไปด้วย และขนออกจาก กระเป๋าใบเดิม กองไว้ข้างๆ

วาย - เขาไงคี่ พี่

วุ่น - กูมีกฏอยู่ ลีซ้อ ซ้อหนึ่ง อย่าแหกกฏ เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน เราต้องเอาประกันไปด้วย เข้าใจไหม?

วาย มอง อัน ด้วยสายตาสมเพช แล้วพูด "มันกำลังจะตาย คูชิ โคนเต็มๆ ซะ ขนาดนั้น มันจะเป็นตัวประกันได้ไง เขาไปด้วย ก็ช้าเปล่าๆ ... เออ แล้วกฏข้อสอง ของพี่ล่ะ?"

วุ่น ถอดเอาแบ้กระเป๋า ออกจากหลัง แล้วนับเงิน ใส่กระเป๋าแบ้แทน ตอบเพื่อนว่า

"กฏมีไว้ให้แหก"

"แต่ พี่ห้ามไม่ให้แหกกฏนี้หว่า" วาย พูดยัดขึ้น "ตกลง พี่จะให้ฉันเลือกข้อไหนเนี่ยะ?"

"ถ้าไม่แน่ใจ ให้เลือกข้อหนึ่ง"

"ไอ้เนี่ย มันคงไม่รอดหรอก จะให้ฉันทำยังไง มันคงไปต่อไม่ได้"

วุ่น ลุกขึ้น ยื่นเท้าถีบออกไป "มึงนี่ โง่ชิบหาย ... ก็ทำตามกฏข้อที่สาม ซิวะ"

"ทำไง?"

วุ่น ซักปิ่นออกจากเอว แล้วยิง อัน ไปหนึ่งนัด โดยไม่สนใจอะไร "นี่แหละ กฏข้อที่สามของกูละ" แล้วกลับไปนั่งนับเงินต่อ วาย ยังไม่หายสงสัย

"อ้าว! ก็พี่ว่า ไม่ให้แหกกฏไป ... มันจะรอดแหละ แล้วเราจะเอาใคร มาเป็นตัวประกันล่ะ ที่นี่"

"แล้วมึง มีทางเลือกอื่นอะ?"

"อือ" วาย ยักไหล่ สายหน้า

"เออ ... ถ้ามึงยังคิดไม่ออก ก็ทำตามกฏ ข้อที่สี่ ซิวะ"

คราวนี้ วาย พอจะฉลาดขึ้นมาบ้าง ทำตามที่มันคิด ชักปืนออกจากซอง มองตัวประกัน ที่มีอาการ ร่อแร่เต็มทน แล้วยิง ช้า

ปัง! ปัง!

อัน แน่ฝั่งไป พร้อมกับเลือดโชกชุ่มตัว พร้อมๆ กับมีเสียง ไซเรนรถตำรวจ แ่ววมาไกลๆ

"ฉันทะแวกฏของพี่ละ" วาย ยิ้มพอใจ "มันตายสนิท แล้วเราทำไงต่อ?"

วุ่น คิ้วกระเป่าเบ้ ไล่หลัง "มึงจะรอให้พ่อมึง ตามมาลากเข้าตรางรีไรง? ไอ้โง่!" แล้วรีบ จ้ำจ้วง หายไปในความมืด วาย ดังเลครูหนึ่ง จึงตามไป ทิ้งตัวประกัน นั่งหมดลมหายใจ หลังฟังเสาคแรร์ไม้ ตาย อย่างน่าทุเรศ

องก์-3

หลังจาก วุ่นกับวาย หายไปในความมืด ร่างของอัน ก็ล้มตะแคง พับกองลงที่พื้นดิน บัตรรูดเงิน มากกว่า สิบใบ ในกระเป๋าเสื้อ ก็ไหลพรังพรูออกมา กองกระจายกับพื้น

...

วุ่น กับ วาย นั่งอยู่ใน กรงขัง มีจำหู่ จ้องมองหน้า พร้อมกับพยานหลักฐาน บัตรรูดเงิน ในระยะ แค่มือถึง

"เรื่องที่มีมึงเล่ามาทั้งหมดนะ กูไม่สนใจหรอก" จำหู่ พุดพลาง จิบกาแฟไปพลาง "กูอยากรู้แค่ ว่า มึง เอาเงินไปซ่อนไว้ที่ไหน"

วุ่น กับ วาย มองหน้ากัน อย่างท้อแท้

จบ.